

அமர்

ஜයாத்துறை சுவீமக்ராஸ்

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த

நனைவு மலர்

28.02.2017

கணபதி துணை

புங்குடுதீவு, 8ம் வட்டாரத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்,
கிளிநோச்சி, வட்டக்கச்சியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
அமரர்

திரு.ஐயாத்துறை சுவீமுகராசா
அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்த
நீதைவு ஹலர்

28.02.2017

எமது அன்புத் தெய்வத்திற்கு காணிக்கையாக நீந்நால் சமர்ப்பணம்

மனிதருள் மாணிக்கமாய்
 அன்புக்கு இலக்கணமாய்
 பண்பு நிறைந்த பெருந்தகையாய்
 பாசத்தின் ஒளி விளக்காய்
 அன்பு நிறைந்த ஒரு மகனாய்
 அன்போடு அனுசரிக்கும் கணவனாய்
 பாசத்தைப் பொழியும் அப்பாவாய்
 அரவணைக்கும் சோதரனாய்
 எம்மையெல்லாம் ஆளாக்கி
 வாழுவைத்த தெய்வத்திற்கு
 ஒஉச் சாந்தி ! ஒஉச் சாந்தி !! ஒஉச் சாந்தி !!!

இல.294, 5ம் யூனிற்,
 வட்டகக்சி,
 கிளிநொக்கி.

இங்ஙனம்
 குடும்பத்தினர்

"வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்"

மௌரிய

26

07

1939

உறிரவு

02

02

2017

அரை

**தஞ்.ஜயாத்தூரை சண்முகராசா
அவர்கள்**

திதி நிற்கணய வென்பா

துர்முகி வருடம் தைத் திங்கள்
இருபதாம் நாள் சுஷ்டித் திதிதன்னில்
சண்முகராசா எனும் நற்பண்பாளன்
இறைவனாடி சேர்ந்தநாள்.

அமர்

ஜයாத்துறை சுன்முகராசா

அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

நல்லெழிற் பொழிவும் இந்து சமுத்திரத்தின் இள நங்கைப் பாதவடிவில் சைவப்பழம் பெரும் மன்னர்கள் அரசாண்ட ஈழத்தின் வடபால் நந்தவனமாய் விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் தென்மேற்குத் திசையில் ஆழ்கடல் அலைகள் கரைமேல் தாள் பதித்து முகில்கள் மேலாட தெங்குகள் மலிந்து திருவாலயங்கள் குழ வாரும் வளங்கள் நால் திசைகளும் குவிய முத்தமிழ் வித்திடும் தேசமாயென்னும் பொன் கொளியூராம் புங்குடீவு, 8ம் வட்டாரத்தைத்தில் உயர் வேளான்குலத்தில் வந்த ஜயாத்துறை பராசக்தி தம்பதியினருக்கு முத்த புதல்வனாய் கற்றோரும் மற்றோரும் போற்றும் கனிமிகு சுடராய் 1939.07.26 திகதி திரு சண்முகராசா பிறந்தார்.

கூடவே பிறந்தோர் புவனேஸ்வரி, தவமணி, நாகேஸ்வரி, பராசக்தி, மகேஸ்வரன், யோகேஸ்வரன், இராயேஸ்வரன் ஆகியோர்.

தனது குழந்தைப் பருவத்திலே தாயை இழந்தார். தனது அம்மம்மாவின் அரவணைப்பில் வாழ்ந்தார். சிறு பராயத்திலேயே உழைப்பின் அவசியம் புரிந்து தொழில் நிமித்தம் கொழும்பு சென்று கொழும்பில் தொழில் செய்து வந்தார். உழைப்பின் பயனாய் படிப்படியாக முன்னேற்றும் அடைந்து கொழும்பில் சொந்தமாக மில் ஒன்றை நடாத்தி வந்தார்..

இவ்வாறு வாழ்ந்து மனப் பருவத்தில் இல்லறமென்னும் நன்நெறிக்கீழ் வாழை தோரணம் வாழ்த்துரைக்க மாலை மணவறை வரவேற்க புங்குடுதீவிலே வாழ்ந்த சைவப் பண்புயர் குடும்பம் சுப்பிரமணியம் நல்லதங்கம் தம்பதிகளின் மகள் அரியமலர் அவர்களை தம் மனையாளாய் பெற்றோர் ஆசீர்வாதத்துடன் கரம்பற்றி ஈருருயிரும் ஒருடலுமாக ஒன்றித்து வாழ்ந்தனர்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக இடம்பெயர்ந்து வட்டக்கச்சி இராமநாதபுரத்தில் வாழ்ந்தார். அங்கு மீண்டும் தனது முயற்சியால் “விக்னேஸ்வரா மில்” ஜ ஆரம்பித்தார். தனது தொழிலை திறம்பட மேற்கொண்டு முன்னேறினார்.

மங்கலம் என்பது மனையாட்சி மற்றுதன் நன்கலம் நன்மக்கட்பேறு எனும் வள்ளுவன் வாய்மொழிக்கேற்ப இவர் தமக்கு கருணாநிதி (அமரர்), சத்தியவாணி, கண்ணதாஸன், விக்கினேஸ்வரன், சத்தியபாமா, சத்தியராசா, எனும் அன்புச் செல்வங்கள் வந்துதித்தனர்.

பிள்ளைகளை நல்லமுறையில் நடாத்தி ஒழுக்க சீலர்களாக்கி இனிய கல்வி பயிற்றி பிள்ளைகளின் வழிகாட்டியாக கடமைகளை வழுவாது செய்து தக்க பருவங்களில் திருமணம் செய்து வைத்தார்.

முறையே ஜெயந்தி, கிருபாகரன், நிர்மலாஜினி, தமிழினி, சிவயோகராசா, சர்மிளா ஆகியோரை மருமக்களாய் தேர்ந்தெடுத்தார். இவ்வாறு மக்கள் மருமக்களோடு இனிது பேசிப்பழகியும், மகிழ்தும் சிறப்புற வாழ்ந்தார்.

மிகவும் சிறப்பான உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் நற்பெயரோடும், நற்புகழோடும் விளங்குகின்ற பேரப்பிள்ளைகளை தன் பிள்ளைகள் போல் போற்றி வளர்த்து அவர்களின் பேரன்பைத் தனதாக்கி கொண்டார்.

இவ்வாறு வாழ்ந்து வரும் வேளையில் மீண்டும் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக வட்டக்கச்சியில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து வவுனியாவில் வசித்து வந்தார். இவ்வேளையில் அவருடைய மூத்தமகன் கருணாநிதியை இழந்தார். இன்னல்கள் ஏற்பட்ட போதும் மனம் தளராது தனது உழைப்பினாலும், முயற்சியினாலும் மீண்டும் வவுனியாவில் “கருணாநிதி கிரெண்டிங் மில்” எனும் தொழில் ஸ்தாபனத்தை தொடங்கி சிறப்புடன் நடாத்தி வந்தார்.

இவ்வாறு எல்லோரையும் உறவுகளாக அரவணைத்து மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தார். இவ்வாறு வாழ்ந்து வரும் நேரத்தில் நோய் அவரை ஆட்கெண்டது. காலதேவன் காலம் குறித்து வந்து தன் கருமமாற்றுவதை மாற்றிட வல்லார் யாருளர் புவியில். 2017.02.02இல் மிக அமைதியாகபோய் வருகிறேன் என சொல்லிச் செல்வது போல நம்மையெல்லாம் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு விண்ணுலகு எய்தினார்.

அழியாத ஆலமரமாக பலமான விழுதுகளில் தன் குடும்ப விருட்சத்தை நிலைநிறுத்திச் சென்றுள்ளமையால் இவர் ஆன்மா இறைவன் பாதத்தில் இனிது இருக்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

மனைவி மனக் குழந்தை

மனஞ்செய்த நாள் முதலாய் மனையாளின் மனமறிந்து
 மனம் நோக் வைக்காமல் மகிழ்வோடு எனை வைத்த
 மனவாளா! எமை மறந்து எங்குதான் சென்றீர்கள்?
 பார்க்கின்ற இடமெல்லாம் நீங்களாய்த் தெரிகிறது
 என் இதயத்தை உம் நினைவு கசக்கிப் பிழிகிறது
 கேட்கின்ற பொருளைல்லாம் கொண்டு வந்து தருகின்ற
 என் நாதா எம்மை விட்டு எங்குசென்றீர்! எங்கு சென்றீர்
 பழுதில்லா நம் வாழ்வில் பாழான நோய் வந்து
 பாடாய் படுத்தியதே விதியெனவா இதைச் சொல்ல
 வைத்தியசாலையெங்கும் எப்போதும் உங்களோடு
 ஏறி இறங்கினனே சுகம்வருமே என்றெண்ணி
 என் எண்ணம் ஈடேற இறைவன் வைக்கவில்லை
 நீங்களில்லா உலகமதில் நானிருந்து படும் துயரை
 எடுத்தியம்ப் முடிந்திடுமோ எழுத்தினிலே முடியாது
 நாம் பெற்ற பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்வுக்காய்
 எந்தனுக்கு உங்களான்மா என்னானும் வழிகாட்டும்
 என்கின்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிறையவுண்டு
 பிள்ளைகள் நினைவாக பிரித்திட்ட உங்களான்மா
 பிள்ளையாரின் பதமலரில் சேர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று
 வேண்டுகிறேன் என்னாலும் மம்மில் பிள்ளையாரை.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

மக்கள் புலம்பல்

அப்பாவே அப்பாவே அன்பான அப்பாவே
எங்களைத்தான் தவிக்கவிட்டு எங்கு சென்றீர்?
நாம் கேட்டதெல்லாம் கொண்டு வந்து தருவீரப்பா
இனியதனை யாரிடம் நாம் கேட்போம்பா
ஆறு பிள்ளைகள் போதும் என்று
பாசத்தினைக் கொட்டி எமை வளர்த்தீரப்பா
நோயற்றீர் என்பதை நாம் அறிவோம்பா
எமைவிட்டு விரைவாகப் பிரிவீரன்று
எண்ணியே பார்த்ததில்லை எங்களப்பா
எங்களைத்தான் பிரிந்தேகிச் சென்ற உங்கள்
ஆத்மா எங்களுக்கு நல்வழியைக் காட்டி
சாந்தி பெற்றே இறைவன் பாதம் வேண்டுகின்றோம்.

மருமக்கள் புலம்பல்

அன்பிற்கு நல் மாமாவாய் - அன்பு
மழை பொழிந்த மாமாவே!
வெந்துயரில் நாமிழந்து வேதனையில்
வாடி வெதும்பித் தூடிக்கின்றோம்
எம் அருமை மாமாவே!
எம்மை விட்டகல் மனம் வந்ததோ மாமாவே!
இல்லை காலனவன் கயவனோ, கள்ளனோ
எம் அருமை மாமாவே!
ஆறுதல் சொல்ல ஆயிரம் உறவுகள்
இருந்தென்ன உங்கள் இழப்பை
சடு செய்ய யார்தான் முடியும் மாமாவே!
உங்கள் ஆத்மா சாந்திபெற
ஆண்டவனை வேண்டுகின்றோம்.

பேர்ப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

என்றும் எம் பாசத்துக்குரிய அப்பப்பா...
இனிப்பான பண்டங்கள்
வாங்கித்தரும் அம்மப்பா
கனிவான நல்கதைகள்
சொல்லித்தரும் அப்பப்பா
ஆசி தரும் அப்பப்பா
போனதெங்கே அம்மப்பா?
இன்றேம்மை விட்டு
எங்கு சென்றீர்கள்?....
ஏங்கித் தவிக்கின்றோம் அப்பப்பா.....

மைத்துனர் மைத்துனிமார் சோகம்

மச்சான் என்று வந்தால் எங்களை அரவணைத்து
அன்புடன் பகிர்ந்து மகிழ்வீர்களே
நவரசம் கலந்த பகிடிகள் விட்டு மகிழ்வீர்களே
உங்களுடைய திரு முகத்தை எங்கு காண்பது
ஆண்டுகள் மாறினாலும் உங்கள் பிரிவுத்துயர் மாறாது.

அயலவர்கள் துயர்

துயிலெலழுந்ததிலிருந்து நீ பேசும் குறும்பு பகிடிகளை
எம்மால் மறக்க முடியாதுள்ளது.
நவரசமாக பேசும் பேச்சுக்கள்
அடுக்கடுக்காக அள்ளி விடும் சொற்கள்
நாம் எப்படி ஜயா மறப்பது.
நாட்கள் நகர்ந்து சென்றலும்
நினைவுகள் நிமுலாடிக் கொண்டிருக்கின்றதே.- ஜயா

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிந்றம்பலம்

வீநாயகர் வணக்கம்

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம் பிறை போலும் யிந்றனை
நந்தி மகன் தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

எத்தாயார் எந்தந்தை ஏச்சுற்றத்தார்
எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால் வந்து தவவார் ஒருவரில்லை
சிறுவிறகால் தீழுட்டிச் சொல்லாநிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய வீடு பொன்னித்
திருவானைக் காவுடைய செல்வாயென்றாள்
அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
அல்லகண்டாங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே.

திருவாசகம்

பால்நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துந் பாவியே நுடைய
உனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவது இனியே.

திருவிசைப்பா

எம் பந்த வல்லினை நோய் தீாத்திட்டு எமையாளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையு மாட்கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளும் தானுமனி தில்லாச்
செம்பொன் செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கையாயிற்றே

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவெடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகும் கழற
உழறி உமை மணவாளனுக்காள்
பாரும் விசும்பும் அறியும்
பரிசு நாம் பல்லாண்டு கறுதுமே.

திருப்புராணம்

உள்ளமெனுங் கூட்டத்திலுக்கமெனுந்
தறிநிறுவியறிதியாகத்
தள்ளியவன் அன்பென்னுந் தொடர் பூட்டி
யிடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப்பக போதக்கவளமிடக்
களித்துண்டு கருணை யெனும்
வெள்ளைமதம் பொழி சித்தி வேழத்தை
நினைத்துவரு வினைகமர்ப்பாம்

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல்
எனயாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திறமான
பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே
குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே
கதிர்காமப் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரகசெய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—
சிவமயம்

ஓளவையார் அருளிச் செய்த விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன் னரை ஞாணும் பூந்துகி ஸாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்ச கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாவிரு புயமும்
முன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரிய மெஞ் ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிறே
முப்பழும் நுகரும் மூலிக வாகன
இப்பொழுதென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந்தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
திருந்திய முதலைந்து எழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளாந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்

கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவ்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டா ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஜம்புலன் தன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்து
 திருவினை தன்னை அறுத்திருள் கழிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
 ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதாங் காட்டி
 ஆரா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேரா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்நேரமு பாம்பின் நாவில் உணர்த்தி
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசைவை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறிவித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
 சன்முக தூலமுங் சதுர்முக குக்கமமும்
 என்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்

தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனி தெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக் கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயந்
 தேக்கியே யெந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளியிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி என் செவியில்
 எல்லைஇல்லாத ஆனந்த மளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.”

வரதபண்டிதர்
இயற்றிய

மிள்ளையார் கதை காப்பு

கரும்பு மிளிந்ருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பு மவல்பலவும் மேன்மே - ஸருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்க ஹர்க்குங்.
கணபதியே யிக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மாண்மருகா சேவதனி லேறி
வருமரன்றா ணீன்றாரு மைந்தா - மருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா வுனைத் தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றாங் காப்பு.

விநாயகர் குதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரு மானை முகத்தோனைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

ஓற்றை யணிமருப்பு மோரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமுன்றும் - பெற்றுதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தண்மனத்தி லெப்
போமுதுங் கொண்டக்கால் வராது கூற்று.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பரும்புமிவை
நாலும் கலந்து உனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
தூங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் முன்றும் தா.

என்னு பொரித்தேன் அவல் அப்ப
 மிக்கும் பயறும் இளநீரும்
 வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும்
 வாழைப் பழமும் பலாபழமும்
 விரும்பிப் படைத்தேன் சந்நிதியில்
 கொட்டி அருள்க சப்பாணி
 சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச்
 சடைகொண்ட வையகத்துலாவி
 அண்டத்து அமர்ர துதிக்க
 அடியாருக்கு அருஞும் பிரானே
 எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க
 இணையற்ற பேரொளி வீசக்
 குண்டைக் கணபதி நம்பி
 கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி குதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
 பூ வில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
 வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய்
 வேதப் பொருளுக்கு இறைவீ
 முத்தின் குடைஉடை யாளே
 மூவுலக குந்தொழுது ஏத்துஞ்
 செப்புக் கவித்த முலையாய்
 செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
 தக்கோலந் தின்னும் வாயாய்
 சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
 எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன்
 இயல்லைற நாடகம் என்னும்
 முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம்
 முழுதும் எனக்கருள் செய்துஎன்
 சித்தச் தனில்லீ இருந்து
 திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித
தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவரன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைத்தனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் றெளிவூர் செப்பினன்
அன்னதீற் பிறவினில் அரிறபத் திரட்டித்
தோன்னெறி விளங்கச் சொல்வுவன் கதையே.

நால்

மந்தர கிரியில் வடபா ஸாங்கோர்
இந்துவளர் சோலை யிராசமா நகரியில்
அந்தண னெருவனு மாயிமை யொருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுளா லயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையுந்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பர சீன்ற
மதரவிழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை யுமையாள் சிவனை வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க் குயிரே
அரனே மறையவற் கருள்புரிந் தருளௌன
அந்தவந் தணனுக் கிந்தநற் பிறப்பின்
மைந்தரில்லை யென்று மறுத்தர னுரைப்ப
எப்பரி சாயினு மெம்பொருட் டொருகதன்
தப்பிலா மறையோன் றனக்கருள் செய்கென
எமையா ஞடைய வுமையாண் மொழியா
இமையா முக்க ணிறைவன் வெகுண்டு
பொண்சொற் கேட்டல் பேதைமை யென்று
பண்சொற் கேட்டல் பேதைமை யென்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
மாதுமை யவஞும் மன்தளர் வஞ்றுப்

பொன்றிடு மானுடைப் புன்பிறப் பெய்துதல்
 நன்றல் வென்றே நடுக்கமுற் றுரைப்பக்
 கறைமிடற் றண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பிறைநுத லவற்குந் பிள்ளை யாகச்
 சென்றவன் வளர்ந்து சிலபகற் கழித்தால்
 மன்றல்செய் தருள்வோம் வருந்தலை யென்று
 விடைகொடுத் தருள விலங்கன்மா மகளும்
 பெடைம் யிற்சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற் றுதித்துப்
 பாவை சிற்றிலும் புந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற வியல்பின ளாகி
 ஜயாண் டடைந்தபின் னன்னையு மத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வானுத றன்னை
 மானுட மறையோற்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்ப
 பிறப்பிறப் பில்லாப் பொரியோற் கன்றி
 அறத்தகு வதுவைக் கமையேன் யானென
 மற்றவன் றன்னையுன் மணமக ளாகப்
 பெற்றிட லரிதெனப் பெயர்த்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியா ஸனுகுவே னியானெனக்
 கருந்தட நெடுங்கட் கவரியங் குரைத்து
 மருமலி கமல மலர்த்தடத் தருகிற்
 றருமலி நிழற்றவச் சாலைய தமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் கூழ
 அணிமலர்க் குழலுமை யருந்தவம் பயில
 அரிவைத னருந்தவ மறிவோம் யாமென
 இருவரு மறியா விமையவர் பெருமான்
 மானிட மேந்தும் வண்ணம தொழித்து
 மானிட யோக மறையவ ளாகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயி றவம்புறி வாவிக் கறையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 கண்ணுறுங் கூந்தற் றையலை நோக்கி
 மீள்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய ளாய்நீ

என்பெறத் தவமிங் கியற்றுவ தென்றலுங்
 கொன்றை வார்சடையனைக் கூடவென் றுரைத்தலும்
 நன்றெனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினி லேறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் கூடலையிற் கணத்துட னாடிப்
 பாம்பு மெலும்பும் பல்தலை மாலையுஞ்
 சாம்பரு மணிந்து தலையோ டேந்திப்
 பிச்சைகொண் முழலும் பித்தன் றன்னை
 நங்சிநீ செய்தவம் நகைதரு முன்கெனப்
 பூங்கொடி யருந்தவம் பூசரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவ னாணமுற் றணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர் குழலியை
 வாடுத லொழிகென மனமிகத் தேந்றிச்
 சிந்துர வானுதற் சேடியர் தாம்போய்த்
 தந்தைதா யிருவர் தாளினை வணங்கி
 வாவிக் கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவைதன் செய்கையைப் பாற்றினா னென்றலுந்
 தோட ஸ்ரகமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத் தணிமனை கொணர்கென
 மாடக யாழ்முரல் மங்கைய ரோடி
 நீடிய புகழாய் நீயெழுந் தருளொன
 மைம்மலர்க் குழலி வந்தெனை யமைக்கில்
 அம்மனைப் புகுவனென் றந்தணை னுரைத்தலும்
 பொற்றோடி நீபோய்ப் பொய்கை யினின்ற
 நற்றவ முனியை நடத்திக் கொணர்கெனச்
 சிவனை யிகழ்ந்த சிற்றறி வடையோன்
 அவனையான் சென்றிங் கழைத்திடே னென்று
 சிற்றிடை மடந்தை சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுக நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலுக் கல்லதென்
 பொற்பமர் வேட மறையவன் றனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லையென் றிசைப்ப
 மலையிடை வந்த மாழுனி தன்னை
 இணையடி தொழுத லிளையோர்க் கியல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்

சிந்தை குளிர்ந்து சீறுத லொழிந்து
 தாய்சொன் மறுத்தல் பாவமென் றஞ்சி
 ஆயிமை தானு மவனெதிர் சென்று
 சுற்றிவந் தவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் றன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற் கன்ப னாகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தெனன் றெண்ணி
 ஆசனம் நல்கி யருக்கிய முதலாப்
 பாத பூசனங்கள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி யழகிய பலாச்சளை
 தேன்கத லிப்பழங் சீர்பெறுப் படைத்து
 அந்தனன் றன்னை யமுதுசெய் வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக் காடும்
 கர்ப்பு ரத்தொடு கவின்பெறுக் கொண்டு
 வெள்ளிலை யடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளி யதட்டி லுகந்து முன்வைத்துச்
 சிவனெனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுக நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியி னயனமுந் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத் திலங்கக்
 குன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் னுருவங் காட்டி முளிறப
 மரகத மேனி மலைமக டானும்
 விரைவொடங் கவனடி வீழ்ந்திறைங் சினலே
 அரியய னிந்திர னமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவ ரவனை ரிராக்கதர்
 பூத ரியக்கர்கிம் புருட ரலகை
 சித்தர் தாரகைகந் தருவர்கள் முதலாக

கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தி லுள்ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந் ததற்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாட் குறித்துத்
 தென்றல் வந்திலங்கு முன்றி லகத்துப்
 பொன்றிகழ் பவளப் பொற்கா னாட்டி
 மாணிக்க கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் றகட்டா ஸமுகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திக டோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரண நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறும் திருவிளக் கேற்றிப்
 பத்திப் படாமுளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கண்ணலுங் கழுகுங் கதலியு நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர் சோடித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சணி மீற்றறனைக
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருகரர் மகளிர் மலைமக டன்னைத்
 திருமணக் கோலஞ் செய்தன ராங்கே
 எம்பி ராணையு மிளங்கொடி தன்னையும்
 உம்ப ரெல்லா மொருங்குடன் கூடிக்
 கடலென விளங்குங் காவணத் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்
 மறைபுகழ்ந் தேத்த மகிழ்த்துட னிருத்திப்
 பறையோ லியோடு பனிவளை யார்ப்ப
 வதுவைக் கேற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முக னோமச் சடங்குக னியற்றத்
 தறுகலற் றொளிபொற் றாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ் சூழ வெரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழற் பூவை தன்னுடனே
 ஒதந்ர வேலிகு முஞ்சையம் பாதிபுக
 ஏரார் வழியி னெண்டிசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீயென

வருங்கருங் குழலாண் மற்றுமுன் டோவெனத்
 திருத்திழை மடந்தை திரும்பினாள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியுங் கலந்துவிளை யாடல்கண்
 டொளிர்ம ணிப்புணா ஞரவோ ஞுடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோ மீங்கென
 அவ்வகை யரனு மதற்குடம் பட்டு
 மதகரி யுரித்தோன் மதபரி யாக
 மதர்விழி யுமைபிடி வடிவ மதாகிக
 கூடிய கலவியற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க வானினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவே தாகமஞ் சிறக்க
 அறப்பல பெருக மறப்பல சுருங்கத்
 திறம்பல வரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்பு மைக்கையோடு
 ஜங்கர தலமும் மலர்ப்பத இரண்டும்
 பவளத் தொளிசேர் பைந் துவர்வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப் பிரண்டுங்
 கோடி சூரியர்போற் குலவிட மேனியும்
 பேழைபோ லகண்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியில் னயனமு முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீள முடியுந்
 தங்கிய முறம்போல் றழைமடிச் செவியுமாய்
 ஜங்கரத் தண்ணல் வந்தவ தரித்தலும்
 பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்துட னோக்கி
 விண்ணுலோர்களும் விரிந்த நான் முகனும்
 மண்ணு னோர்களும் வந்துனை வணங்க
 ஆங்கவர் தங்கட் கருள் சரந்தருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்தெறி யளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி யாலினக் மினிதிரு வென்று
 புதலந் தன்னிற் புதல்வனை யிருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கண்ணியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து

தெய்வ நாயகன் சிறந்தினி திருந்தபின்
 வான வராலு மானு டராலுங்
 கானமர் கொடிய கடுவி லங்காலுங்
 கருவி களாலுங் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலு முயிர மியாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்து முன்னாளில்
 வரம் பெறுகின்ற வலிமை யினாலே
 ஜம்முகச் சீமொத் தடற்படை சூழக
 கைம்முகம் படைத்த கயமுகத் தவணன்
 பொன்னுல கழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை யிடுங்கண் படுத்திக்
 கொடுந் தொழில்புரியுங் கொடுமை கண்டேங்கி
 அடுத்தொழில் குலிசத் தண்ணலு மமருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புர மெரித்தோன்
 அஞ்சலீ ரென்றவர்க் கபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத் தண்ணலை நோக்கி
 ஆளைமா முகத் தவணனோ டவன்றன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா வென்று விடைகொ டுத்தருள
 ஆங்கவன் றன்னோ டம்பல வுடற்றிப்
 பாங்குறு மவன்படை பற்றறக் கொன்றுபின்
 தேர்மிசை யேறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றைவென் மருப்பை யொடித்தவ னுரத்திற்
 குற்றிட வெறிந்தான் குருதிசேர்ந் திடவே
 சோர்ந்த வன்வீழ்ந்து நுண்ணென வெழுந்து
 வாய்ந்த மூடிகமாய் வந்தவன் பொரவே
 எந்தை விநாயக னேறின னிப்பால்
 எறிந்த வெண்மருப்பங் கிழைநொடி யளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் றிருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிப்படைத் தருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஒகையோ டெழுந்தாங் குயர்ப்படை சூழ

வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தனிநிற்
 கருச்சங் கோட்டிக் கயல்முக கேறுந்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனை யர்ச்சித்துக்
 கணபதீச் சுரமெனுங் காரண நாமம்
 கணபதி புகழ்தரு பதிக்குண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழ்
 இங்குவந் தன்புட ணெய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக் கரசாய்க் கதிரமுடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற் றிருந்திட வாங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர் கந்தருவர்
 யாவரும் வந்திவ னேவல் செய்திடுநாள்
 அதிகமா யுரைக்கு மாவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகற் குரிய விரதமென் ழேண்ணி
 மனாதிகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட டெண்ணிய பெறுநாள்
 ஒப்பரும் விரதத் துறுமொரு சதுர்த்தியில்
 நேற்று நற்புசை நுடங்கா தாற்றிப்
 போற்றி செய்திட்டார் புலவ ரைக்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமர னிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவருங் கைதொழு தடியினை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக் கதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்த காத்திரமுந்
 தாழ்த்துளைக் கையும் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டன னகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங் கிழந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவ ருரைக்கு மித்தின்திற்
 பழியொடு பாவழும் பலபல விதனமும்
 அழிவு மெய்துவுரென் றசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவ ரெல்லா மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுளித் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டன னந்நான்
 மார்கழித் திங்கண் மதிவளர் பக்கஞ்

சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்
 றிதயத் தெண்ணி யாவரும் நோற்றார்.
 இப்புவி மாந்த ரியம்பிய விரதம்
 வைப்புட னோற்ற வகையினிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனு மிளைய தம்பி மார்களுந்
 தேவகி மைந்தன் றிருமுக நோக்கி
 எண்ணிய விரத மடையூ றின்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்புண் டாகவுஞ்
 செருவினி லெதிர்ந்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வ மெவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக் குரையெனப்
 பாட்டளி துதையும் பசுந்துழாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள் வீரெனக் கிளர்த்துத லுற்றான்
 அக்கு நீறனியு மரன்முத ஸளித்தோன்
 விக்கினங் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் ணொத்தோனி விளங்குங்
 கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புய முடையோன்
 சர்வா பரணமுந் தரிக்கப் பெற்றவன்
 உறுமதிக் குழவிபோ லொருமருப் புடையோன்
 ஒருகையிற் றந்த மொருகையிற் பாசம்
 ஒருகையின் மோதக மொருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோ னுறுநினை வின்படி
 சித்தி செய்வதனாற் சித்தி விநாயகன்
 என்றிமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர்க் காணப் புறப்பும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தி யாரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தி யோகங்க னுஞ்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் றன்னை யருச்சனை புரிந்தாற்
 றீங்குறா தொல்லாஞ் செயமுன் டாகுங்

கரால மைந்துடைக் கணபதிக் குரிய
 விரதமொன் யுள்ளை விரும்பி நோற்றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத் துண்டாம்
 புந்தியி னினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேவலர் தமையும் வென்றிட லாமென்த்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடு யியல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசை செய்விதமும்
 விரித்தெமக் குரைத்திட வேண்டுமென் நிரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீ ராவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறா தியற்றி
 அத்தின் மதனி ஸைங்கரக் கடவுளைப்
 பத்தியோ டர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கு மங்கவன்றன்
 ஓள்ளிய வருட்டிரு வருவண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலா மண்ணா ஸமைந்தலுந் தகுமால்
 பூசனஞ் செயுமிடம் புனித மாக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளைஇ நிறைகுடத் திருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயக னுருவைச்
 சிந்தையி னினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனமுத ஸர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடத்து
 ஜந்தமிர் தத்தா லிபிடே கித்தக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேச மந்திரத்தால்
 ஈசுர புத்திர னென்னு மந்திரத்தான்
 மாசக லிரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தாற்
 நிருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறு குடனிரு பத்தொரு விதமாச்

பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்த னிசுர புத்திரன்
 ஆகு வாகன னருடரு விநாயகன்
 சர்வ காரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி யென்னு நாமங்களால்
 ஆரம் பத்துட னர்ச்சனை பண்ணி
 மோதக மப்ப முதற்பணி காரந்
 தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தமைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பாறயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவு முன்வைத்து
 உருத்திரப் பிரியவென் றுரைக்கு மந்திரத்தால்
 நிருந்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நந்றவர் புகன்ற நா னாங்குப சாரமும்
 மந்றவன் றிருவள மகிழ்ந்திடச் செய்து
 என்னுந் தகுதி யிருபிறப் பாளர்க
 குண்ணறு சுவைசே ரோதன நல்கிச
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கினை
 அந்தணர்க் கீந்திட டருச்சகன் றனக்குத்
 திருத்தகும் விநாயகத் திருவரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் றானமாக் கொடத்து
 நெமித் திகமென நவிற்று மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர் செய்தலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையு முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயமிகப் பெறுவர்
 அரனிவன் றன்னைமுன் னர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட வெரித்தான்
 உருத்திர னிவனை யுபாசனை பண்ணி
 விருத் திராசுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகவிகை யிவன்றா னர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுட னடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாட மயந்தி

அன்னா னிவனை யர்ச்சனை பண்ணி
 நன்னார் பரவு நளனை யடைந்தாள்
 ஜங்கரக் கடவுளை யர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேற்றக் களைந்து
 தெசரதன் மைந்தன் சீதையை யடைந்தாள்
 பகிரத னென்னும் பார்த்திவ னிவனை
 மதிலலந் தன்னின் மலர்கொ டர்ச்சிந்து
 வரந்தி தன்னை வையகத் தழழத்தான்
 அட்ட தேவதைகளு மர்ச்சித் திவனை
 அட்ட போகத்துட னமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்மணி யென்னு மொண்டோடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிகபா ஸன்றான்
 கொண்டு போமளவிற் குஞ்சர முகனை
 வண்டு பாண்மிழுந்றா மலர்கொ டர்ச்சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் றனைப்புறங் கண்டு
 யாழு மங்கவளை யின்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விளைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னி லெண்ணி லருளரால்
 அப்படி நிவிரு மவனை யர்ச்சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீ ரப்பொருள் பெறவீர
 என்றுகன் றெரிந்தோ னெழுத்திவை யுரைப்ப
 அன்றுமுந் றருமனு மனுகரு மிவனைப்
 பூசனை புரிந்து கட் புலளிலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிப ராகிச்
 சிந்தையி னிலைத்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்
 டந்தமில் செல்வத் தரசியல் பெற்றார்.
 ஈங்கிது நிற்க வில்விர தத்தியல்
 ஓங்கிய காதைமற் றொன்றுரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்றருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தான் மாயைதன் வயிற்றிற்
 கூரணை றொருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி யனைத்தையு மழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திரவளாங் கொடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்

நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனு மாமரரு முனிவரும்
 நீயிரங் கெமக்கென நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரியுறை யினைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைக ஞரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிரவிடு வடிவேல் கரதலத் தேந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமி னீரென
 அமரர் கோனுக் கரன்விடை கொடுத்துச்
 சமரவேல் விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடா தூடலும்
 ஓடிய வானோ ரொருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் றன்னைப் பரிவுட னழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயர மெல்லாம்
 ஊரர் வணிந்தோற் குரையென வூரப்பக்
 காமனை யெரித்த கடவுளைன் றஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக் கேதென
 உற்றிடுங் கரதலத் துன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியி னயனமு நீயே யாதலிற்
 குற்ற மடாது கூறுந் சென்றென
 வாணவர் மொழிய மற்றவன் றானுந்
 தானுமச் சபையிற் றியா தேகி
 எமையா ஞடைய ஏமையா ஞடனே
 அமையா வின்பத் தமர்ந் தினிதிருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை யொதுங்கி நானுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 ஆறுமுகப் பிள்ளையை யவன்கையி லீதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீண்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்று கையேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்க வொண்ணாமற்
 றரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையுந் தாங்கவொண் ணாமற்

பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ணார் வதனத் தாமரை யாறுங்
 கண்ணா நிரண்டுங் கர மீராறுந்
 தூணெனத் திரண்ட தோளீ ராறும்
 மாண யிலாதி வான்படை யுங்கொண்
 டறுமுகக் கடவுளாங் கவதரித் திடலும்
 மறுகிய வும்பர் மகிழ்ந் துடன்கூடி
 அறுமீன் களைப்பா லளித்தி ரென்றனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண் டறுமுகன் றானும்
 ஒங்கிய வளர்ச்சி யற்றிடு நாளில்
 விமலனு முமையும் விடையுகைத் தாறு
 தலைமக னிருந்த சரவணத் தடைந்து
 முருகலர் குழலுமை முலைப்பா இட்ட
 இருவரு மின்பா லெடுத்தெடுத் தணைத்துத்
 தேவர் தம்படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல்கொண் டளிக்கக் கதிர்முடி கூட்டி
 அயில்வேன் முதற்பல வாயுதங் கொடுத்துத்
 திசையெலாஞ் செல்லுந் தேருமொன் றுதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஒதுறு மவண்றை யொறுத்தி டென்றனுப்ப
 இருளைப் பருக மிரவியைப் போலத்
 தகுவரென் றவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுபேர் பெறுங் குன்றமுங் கூரன்
 மருமழுந் துளைபாட வடிவேல் விடுந்தே
 யாவரும் வியப்புற விந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் கரியைத் திருமணம் குணரந்திட்
 டமரர் கோனுக் கமருல களித்துக்
 குமர வேஞங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியி லமர்ந்தினி திருந்தான்
 சமரவே லுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்
 டமரர் மாத ரணைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை யிழுந்தது கண்டே
 அண்ட ரெல்லா மடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி
 மருமலருக் கடம்பளைம் மாநகர் புகாமல்

அருள்செய வேண்டுந் யம்பிகா பதியென
 இமைய ரூரைப்ப விறையவன் நானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண் தேவினை கட்டறுத் தருஞன்
 சேவலங் கொடியோன் நேசம் போகத்
 திருந்திமை யுமையா னருந்துய ரெய்தி
 வருந்திமுன் னிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துத லொழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந் தாடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றுதாம் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றர வணிந்த புனிதனைக் காணவங்
 குற்றனன் றிருமா லூழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்பு னாடச்
 சாயக னேருந் தட்டெநடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் நோற்ப
 இன்பவாயி தமுமை யான்வென் நேனென
 எம்பெரு மானும் யான்வென் நேனென
 ஒருவர்க் கொருவ ருத்தரம் பேசி
 இருவருஞ் சாட்சிய மிவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மான்முக னோக்கிக்
 காமனை யெரித்தோன் கட்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றா ளென்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றா னென்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி யுடனங் ருரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரி யங்குருத்து
 னோக்கி யிருந்தும் நுவன்றிலை யுண்மை
 வாக்கினி லொன்றாய் மனத்தினி லொன்றாய்
 மைக்கரி யுரித்தோன் வதன னோக்கிப்
 பொய்க்கரி யுரைத்த புன்மையி னாலே
 கனலென வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள் வீற்றிருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்

முளரிகள் புத்த முகினிறத் துருப்போய்த்
 துளவணி மருமனுந் துணைவிழி யிழந்தே
 ஆண்டரைக் கணத்தி லாயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்த ணெட்டூட லெடுத்து
 வளர்மருப் பொன்றுடை வள்ளல் வீற்றிருக்குங்
 கிளர்சினை யாலின் கீழ்க்கிடந் தன்னால்
 திரிகடக் கரியின் றிருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடு மடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீழ் ருந்தான்
 கம்ப மாழுக் கடவுடன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக் கறிவிப் போமென
 உம்ப ரூகத் தோரெழு கன்னியர்
 தம்பநூ லேணியற் றாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழு தேத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகைக் கழிந்தபின் னாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத் தணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோரிழை யின்புறக் கட்டி
 ஒருபோ துண்டி யுண்டொரு மனமாய்
 வேதத் தாதியும் பூமியி லெழுந்தும்
 ஆதி விநாயகற் கான வெழுந்தும்
 மூன்றெழுத் ததனான் மொழிந்த மந்திரமும்
 தேன்றஞங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினா றுபசா ரத்தால்
 வரைமகன் மதலையை வழிபா டாற்றி
 இருகது நாளு மிப்படி நோற்று
 மற்றைநா ளைங்கர மாழுகன் பிறந்த
 வற்றைநாட் சதயமு மாறாம் பக்கமுஞ்
 சேருமத் தினத்திற் றெளிபுன லாடி
 வாரண முகத்தோன் வதிபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக் கேற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடு விதானித்து
 உலர்பல தொடுத்திடு மாலைக ணாற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சன மாட்டிப்
 பொற்கலை நன்னூற் புந்துகில் சாத்திச்

சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிக்
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரோடு
 குருத்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழன் மகிழிரு வாட்சி
 தாமரை மூல்லை தழையவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்த ளாத்தி கடம்பு செவ்வந்தி
 வாய்ந்த நல்லெலருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி யறுகு
 முத்தலைக் கூவிள முதலிய சாத்தித்
 தூப தீபங்கள் சுகம்பெறுக் கொடுத்தே
 அப்ப மோதக மவலெள் ஞன்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 தேனுடன் சர்க்கரை செவ்விள நீரான்
 பானநு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானு நோற்பேனென
 ஆங்கவன் றனக்கும் வேண்டுவ தனித்துப்
 பாங்கொ டிவல்விரதும் பரிந்து நோற்பித்தார்
 அண்டர் நாயகனா மைங்கர ஞருளால்
 விண்டுவும் பண்டுள வேடம் கெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந் துமையொடு விமலன்
 கஞ்சநான் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறுடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சின மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யானிடுஞ் சாப நீங்கிய தேதென
 மானெடுங் கண்ணி மணிக்கத வடைப்ப
 இறையை னிதற்குக் காரண மேதென
 மறிகடற் றுயிலு மாயவ ஞுரைப்பான்
 பிறைமருப் பொன்றுடைப் பிள்ளையன் றெனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பய ணீதெனச்

சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி யடைத்த பொற்றாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் னுரைத்த சக்கர பாணி
 இக்கதை சொல்ல வக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விருப்புட தோற்றுபின்
 மாதுமை யடைத்த வன்றாழ் நீக்கி
 நாதனை நனுக்கிட நம்பனு நகைத்தான்
 தானோ வந்து நகையா னதுவெனத்
 தேனேர் மொழியா டெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மக னேன்பி னுறுதி யறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமி ஸரனை யாயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ் சூறவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்படி யானும் வருத்தி நோற்பேனென
 இறைவன் கதைசொல் வேந்திழை நோற்றுபின்
 குறுமட மகளைக் குலமணம் புரிந்தோன்
 சுடர்வடி வேலோன் றொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுமூந் தாமத் தாமனை
 மாதுமை யாளை வந்து கண்டனைனே
 கண்ணீந் கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனக்
 தண்ணிறுங் குழலுமை சாபயிட் தகுவும்
 அக்கு நீற்றியிப் மான்முத லளித்த
 விக்கின விநாயகன் விரத நோற்றுதன்பின்
 சுடர்க்கதை யேந்தாந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி யுருவம் விட்டு நீங்கியதும்
 பவுரிகொள் கூத்துடைப் பரமனு நோற்றுக்
 கவுரியன் றடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவ னவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னி லிவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் னோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்த்து

மாயிரும் புவியின் மன்னாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புரிந்து
 மழவிடை போற்பல மெந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கைலையி லுற்றான்
 பரிவொ டிவ்விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுத்தார் விக்ர மாதித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருத்தி நோற்றிடுநான்
 மற்றவன் காத் மடவர லொருத்தி
 இற்றிடு மிடையா ஸிலக்கண சுந்தரி
 மெத்த வன்புடவில் விரத நோற்பேணன
 அத்தந் தன்னி லணியிழை செறித்துச்
 சித்த மகிழ்ந்து சிலநா ஸோற்றுபின்
 உற்ற நோன்பி னுறுதி மறந்து
 கட்டிய விழையைக் காரிகை யிவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்கது தழைத்தே யலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற வோங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச் சிறையிருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றெநாட யொருத்தி
 அவ்விய மல்லா எவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை யடகு கொய்வாள் குறுகி
 இளையது கிடப்பக் கண்டவ ளெடுத்துக்
 குழைதசழ் வரிலிழிக் கோதை கைக்கட்டி
 அப்பமோ டடைகா யவைபல வைத்துச்
 செப்ப முடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத் தண்ணல் கரணை கூர்ந்து
 பண்டையி லிரட்டி பதமவட் கருள
 கொண்டுபோ யரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிர மாதித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மான உடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புத் தாளினின் நோலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கு மன்னவன் றன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 இலக்கண சுந்தரி யிம்மனை யிருக்கிற்

* * * * *

கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
துண்ணேன வெழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
அண்ண லுரைத்திடு மவ்வழி தன்னில்
ஆனை குதிரை யவைபல மடிவுற
மாநகர் கேட்டும் வகையது கண்டு
இமைப் பொழுதிவளிங் கிருக்க லாகாதென
அயற் கடையவனு மகற்றிய பின்னர்
வணிகன் றனது மனைபுந் திருப்ப
மணியும் முத்தும் வலிய கல்லாய்விட
அணியிழை தன்னை யவனு மகற்ற
உழவர் தம்மனையி லுற்றவ ஸிருப்ப
வளர்ப்பி ரழிந்து வளம்பல குன்ற
அயன்மனை யவரு மகற்றிய பின்னர்க்
குயவன் மனையிற் கோற்றோடி செல்லக்
குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக
அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்த்
தூசுக் கொல்லாந் துணிந்து வேறாகத்
தூசரு மவளைத் தூரஞ் செய்ய
மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
ஞால மெல்லா நடுங்கவந் துதித்தாய்
சாலவும் பாவிந் தான்யா ரென்ன
வெம்மன மிகவு மேவி முனிவுறா
அம்மனை யவனு மகற்றிய பின்னர்
அவ்வை தன்மனை அவள்புகுந் திருப்ப
அவ்வை செல்லு மகங் கடோறும்
வைதன ரெறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
கைகொடு குத்தினர் கண்டோர் பழித்தனர்
அவ்வை மீண்டுதன் னகமதிற் சென்று
இவ்வகைக் கண்ணிந் யாரென வினாவக்
காத்தான் உலகு கருணையோ டாண்ட
மார்த்தாண்ட ராசன் மாமக கொருத்தி
எல்லார்க்கு முத்தா ஸிலக்கண சுந்தரி
சொல்லு விக்கிரம சூரியன் மனையெனச்

* * * * *

சீர்கெட விருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நிலமெழு கிடுகெனச்
 சானி யெடுக்கத் தையலுங் சென்றாள்
 சானியும் புழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மானேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சானி யெடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரை மெழுக்கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டின் மணிவிளக் கேற்றிப்
 புத்தக மெடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்தி நின்றாட
 மெத்தவுண் நடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை லிலக்கி
 அவ்வை தானே யகமதிற் சென்று
 புத்தக மெடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரிய மிதுவென
 உத்தமி யவ்வை யுணர்ந்து முன்னறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 துவலரும் விநாயக னோன்பு நோற்றிடுகெனக்
 கரத்து மூவேழிமைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பழு மவலு மாம்பல பண்டமுஞ்
 செப்ப மதாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல ஆயிமை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகா விரதத்தை
 வித்தக மாக வியங்கிமை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணை பெற்றதற்பின்
 சக்கர வாள சைனி யத்தோடு
 விக்ர மாதித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வைகை செய்வோ மெனவுள மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை யங்கவ ரணுக
 எய்துந் தாகழு மிளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே யவற்றைத் தீர்க்க வெண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி யென்பவ டன்னை

அப்பழு நீரு மரசற் கருளெனச்
 செப்பிய வன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்ணீர்க் கரகழு மொரு பணிகாரமும்
 பண்ணேர் மொழியாள் பார்த்திபற் குதவ
 ஒப்பறு படையு முயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை யவைகளு முண்டுந்
 தான்து தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வலங் குழலாண் மெளனமாய் நிற்ப
 அவ்வவை தான்சென் ந்ரசற் குரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது
 குணமுடை யிவங்கு குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி யென் றவை கறை
 மங்கையை நோக்கி மனம்மிக மகிழ்ந்து
 திங்கணேர் வெள்ளிச் சிவிகையில் னேற்றிக்
 கொண்டுர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்டொடி யாரி ஒயர்பத முதவினன்
 சிந்துர நுதலார் சென்றிடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

காப்பு

கரும்பு மிளிநீருங் காரெள்ளூந் தேனும்
 விரும்பு மவல்பலவும் மேன்மே - ஸருந்திக்
 குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்க மர்க்குங்.
 கணபதியே யிக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனி லேறி
 வருமரன்றா னீன்றிருஞ் மைந்தா - முருகனுக்கு
 முன்பிறந்த யானை முகவா வுனைத் தொழுவேன்
 என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

நாற்பயன்

பொன்னுமிகுங் கல்விபுகும் புத்திரரோ டெப்பொருஞும்
மன்னு நவமணியும் வந்தனுகும் - உன்னி
ஒருக்கொம்பின் யானைமுக வத்தமனார் நோன்பின்
நிருக்கதையைக் கேட்க சிறந்தது. (1)

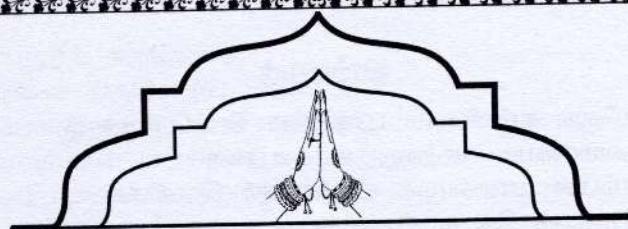
பொற்பனைக்கை முக்கட் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
கற்பகத்தி னோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
கற்றவரு நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு. (2)

வெள்ளை யெருதேறும் விரிசடையோன் பெற்றெடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வர் நோலாதருகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வராது கேடு. (3)

குலியார் நோற்கிற் றுணைவர் தமைப்பெறுவார்
சாலமிகும் வெங்கலியார் தாநோற்கில் - மேலைப்
பிறப்பெல்லா நல்ல பெருஞ்செல்வ மெய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து. (4)

பிள்ளையார் கதை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈர விழிகளோடு இதயம் நிறைந்த நன்றி நவீலஸ்....

எமது குடும்பத் தலைவர் அமரர் ஜெயாத்துரை சண்முகராசா அவர்களின் பிரிவத்துயர் கேட்டு எமது சோகத்தில் பங்கு கொண்ட உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் அயலவர்களுக்கும், பல் வேறு வகைகளில் உதவி புரிந்தவர்களுக்கும், வெளிநாட்டிலிருந்து தொலைபேசி மூலம் துயர் பகிர்ந்தவர்களுக்கும் இறுதி நிகழ்வின் போது கண்ணீர் அஞ்சலி பிரசரங்கள் வெளியிட்டவர்களுக்கும் இறுதிக் கிரிகைகளில் முன்னின்று சிறப்புற நடாத்திய உறவினர்கள், நண்பர்கள், அன்பர்கள் அனைவருக்கும் அன்னாரின் அந்தியேட்டி, சபின்ஷகரண நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தவர்களுக்கும் இந் நினைவு மலரை அச்சிட்டு உதவிய அச்சகத்தாருக்கும் எமக்கு பல வழிகளிலும் உறுதுணையாய் நின்று உதவியவர்களுக்கும் எமது இதயம் களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

இல.294, 5ம் யூனிற்,
வட்டக்கச்சி,
கிளிநோச்சி.

இங்குளம்
குடும்பத்தனர்

ஜயாத்துரை

+

பாராசக்தி

↓

சண்முகராசா

தவமணி (அமரர்)

புவனேஸ்வரி

நாகேஸ்வரி

பராசக்தி

மகேஸ்வரன்

இராஜேஸ்வரன் (அமரர்)

யோகேஸ்வரன்

சண்முகராச

↓

↓

↓

கருணாநிதி(அமரர்)

+

ஜெயந்தி

↓

நிரையா

மதுஷா

சத்தியவாணி

+

கிருபாகரன்

↓

யுவேந்திரன்

சருபா

துகி

கண்ணதாசன

+

நிர்மலாஜின

↓

நிஷா

அபிநாத

திருசாந்

ஂசாவழி

குப்பிரமணியம்
+
நல்லதங்கம்
↓
ஜஸ்வரி (அமரர்)
அரியமலர்
சண்முகலிங்கம்
யோகராசா
பாலசிங்கம்

ஶா + அரியமலர்

ன்	விக்கினேஸ்வரன்	சத்தியபாமா	சத்தியராசா
	+ தமிழினி	+ சிவயோகராசா	+ சர்மிளா
னி	முகிஸ்சரன்	விடுஜா	தஜீஸ்
	பவிசாளினி	நிதுஜா	மிதுனா
	காதம்பரி	அபர்னன்	கபிஸ்

கிதாசாரம்

எது நடந்தோ அது நன்றாகவே நடந்தது
 எது நடக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கிறது
 எது நடக்க இருக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்
 உன்னுடையது எதை ந் மூந்தாய் எதற்காக ந் அழுகிறாய்?
 எதை ந் கொண்டுவந்தாய்? எதை ந் மூப்பதற்கு
 எதை ந் படைத்திருக்கிறாய் அது வீணாகுவதற்கு
 எதை ந் எடுத்துக்கொண்டாயோ அது ஒங்கேயே எடுக்கப்படது
 எதைக் கொடுத்தாயோ அது ஒங்கேயே கொடுக்கப்படது
 எது சிறு உன்னுடையதோ
 அது நாளை மற்றாருவருடையதாகிறது
 மற்றாருநாள் அது வேறாருவருடையதாகும்.

இந்த மாற்றம் உலக நியதியும்
 எனது படைப்பின் சாராம்சஸ்மூகமும்
 பகவான் முநி கிருஷ்ணர்